اخبار

گروسی:

نشانه‌ای از عدم جدیت ایران در مذاکرات هسته‌ای نمی‌بینم

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گفت نشانه‌ای از عدم جدیت طرف ایرانی در مذاکرات هسته‌ای وجود ندارد.

به گزارش فارس، «رافائل گروسی» مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی روز جمعه درباره برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران اظهاراتی را مطرح کرد.

به نوشته کانال توئیتری شبکه الجزیره گروسی در نشستی خبری در توکیو گفت: «نشانه از عدم جدیت ایران در مذاکرات درباره برنامه هسته‌ای این کشور مشاهده نمی‌کنم».

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی افزود: «در حال حاضر منتظر پاسخ‌هایی قانع‌کننده از سوی ایران درباره شماری از فعالیت‌های هسته‌ای این کشور هستیم».

گروسی همچنین درباره تحولات اوکراین مدعی شد، نیروهای روسی این کشور و تأسیسات اتمی آن را «اشغال» کرده است.

دولت ژاپن در این دیدار متعهد شد ۲.۱ میلیون دلار برای برقراری امنیت در تأسیسات هسته‌ای اوکراین به آژانس کمک کند.

گروسی هفته گذشته نیز در اظهاراتی در پارلمان اروپا گفت: «ما هنوز امیدوار هستیم که نوعی توافق در یک چارچوب زمانی معقول حاصل خواهد شد البته باید این واقعیت را بدانیم که پنجره فرصت می‌تواند در هر زمانی بسته شود».

ایران و آژانس اتمی اسفندماه گذشته به توافق جدیدی دست پیدا کردند که بر اساس آن مقرر شده بود سازمان انرژی اتمی ایران حداکثر تا ۲۹ اسفند توضیحات کتبی مطرح‌شده توسط آژانس درباره موضوعات مربوط به سه مکان ادعایی را به همراه اسناد پشتیبان مربوط، به این نهاد ارائه کند.

«محمد اسلامی» معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان انرژی اتمی چندی پیش تصریح کرده بود که ایران اسناد مرتبط را به آژانس اتمی ارائه کرده است. آقای اسلامی درباره توافق دو طرف بر سر اماکن ادعایی مطرح شده اظهار داشت: «مادامی که رژیم صهیونیستی اقدام به تولید اسناد جعلی، خرابکاری، عملیات تروریستی و خرابکاری صنعتی می‌کند و این جریانی است که نه محکوم و سرکوب می‌شود و نه کسی با آن مقابله می‌کند و برعکس از آن استقبال می‌کنند، طبیعی است یک نبرد بین دو جریان است که یکی جریان حق و دیگری جریان باطل است».

دیدار و گفت‌وگوی گانتس و وزیر دفاع آمریکا درباره ایران

وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در سفر اخیرش به واشنگتن با وزیر دفاع آمریکا درباره برنامه هسته‌ای ایران و نقش ایران در منطقه گفت‌وگو کرد.

به گزارش ایسنا، وبگاه وزارت دفاع آمریکا در بیانیه‌ای نوشت، لوید آستین، وزیر دفاع آمریکا به تازگی با بنی گانتس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی که به واشنگتن سفر کرده است دیدار کرده و درباره تعهد دولت آمریکا نسبت به ممانعت از دست‌یابی ایران به یک سلاح هسته‌ای گفت‌وگو کردند.

این در حالی است که مقامات ایران بارها بر صلح‌آمیز بودن فعالیت‌های هسته‌ای ایران تاکید کرده و گفته‌اند به کار بستن تسلیحات هسته‌ای در دکترین دفاعی ایران جایی ندارد.

در بیانیه پنتاگون همچنین آمده است، گانتس و آستین درباره آن‌چه «فعالیت‌های ثبات‌زدای ایران در منطقه» عنوان شده گفت‌وگو کرده‌اند.

این بیانیه می‌افزاید: وزیر دفاع بر تعهد راسخ آمریکا نسبت به امنیت اسرائیل و حفظ آمادگی نظامی اسرائیل تاکید کرد.

چرا ترکیه بر سر پیوستن فنلاند و سوئد به ناتو مانع تراشی می‌کند؟

شگفتانه اردوغان برای ناتو

درست زمانی که به نظر می‌رسید الحاق فنلاند و سوئد به ناتو قریب الوقوع است ترکیه با مخالفت تند خود همگان را غافلگیر کرد.

پذیرش عضویت کشورهای جدیدمستلزم اجماع بین اعضای فعلی ناتو است و مخالفت‌فعلی ترکیه‌مشکل اصلی محسوب می‌شود

به گزارش فرارو به نقل از سی ان ان و المانیتور، «رجب طیب اردوغان» رئیس جمهور ترکیه اخیرا گفته که تمایل کشورهای شمال اروپا برای پیوستن به ناتو را امر مثبتی قلمداد نمی‌کند. او از سوئد و فنلاند به عنوان «مهمان خانه‌های سازمان‌های تروریستی» یاد کرده است. او روز چهارشنبه به نمایندگان حزب خود (عدالت و توسعه) در آنکارا گفت که انتظار دارد اعضای ناتو مسائل امنیتی ترکیه را درک کرده به آن احترام بگذارند و از آن حمایت کنند.

فنلاند و سوئد روز چهارشنبه درخواست عضویت در ناتو را به طور رسمی در بروکسل ارائه کردند. این تصمیم نشان دهنده شکستی برای مسکو است چرا که جنگ در اوکراین باعث گسترش ائتلافی شد که پوتین برای جلوگیری از آن به اوکراین حمله کرد.

با این وجود، پذیرش عضویت کشورهای جدید مستلزم اجماع بین اعضای فعلی ناتو است و مخالفت فعلی ترکیه مشکل اصلی محسوب می‌شود.

ترکیه که سه سال پس از تشکیل ناتو در سال ۱۹۴۹ میلادی به این پیمان ائتلافی پیوست و دومین ارتش بزرگ ناتو را در اختیار دارد اعلام کرده تا زمانی که خواسته‌هایش برآورده نشود از پیشنهاد عضویت فنلاند و سوئد در ناتو حمایت نخواهد کرد. اردوغان فنلاند و سوئد را به پناه دادن به اعضای گروه جدایی طلب موسوم به حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) متهم کرده است. پ ک ک که به دنبال تشکیل کشوری مستقل در ترکیه است دهه‌ها درگیر مبارزه مسلحانه با آن کشور بوده و از سوی ترکیه، ایالات متحده و اتحادیه اروپا در فهرست سازمان‌های تروریستی قرار گرفته است.

این بحران نارضایتی دیرینه ترکیه از کشورهای غربی و متحدان‌اش در ناتو را نشان می‌دهد و به آنکارا فرصتی داده تا از موقعیت خود در ناتو برای گرفتن امتیاز استفاده کند. ترکیه از عدم حمایت سایر کشورها از آن کشور در مبارزه با شبه نظامیان کرد که آنکارا آن را تهدید اصلی برای امنیت ملی خود قلمداد می‌کند گلایه کرده است.

ترکیه کشور سوئد را به پناه دادن به دشمنان خود و حمایت از شبه نظامیان کرد در شمال سوریه که آنکارا آنان را بازوی پ ک ک می‌داند متهم کرده است. هم چنین، ترکیه اشاره کرده که سوئد و فنلاند به درخواست‌های استرداد مظنونان اقدامات تروریستی به آنکارا پاسخ نداده‌اند.

افراد تحت تعقیب به داشتن ارتباط با پ ک ک و هم چنین جریان تحت رهبری «فتح الله گولن» واعظ مذهبی ترک مستقر در آمریکا متهم هستند. ترکیه معتقد است او پشت کودتای نافرجام سال ۲۰۱۶ میلادی بوده است ادعایی که گولن آن را رد کرده است. فنلاند و سوئد روز سه شنبه ابراز خوش بینی کردند که می‌توان زمینه‌های مشترکی با ترکیه در مورد مخالفت‌های آن کشور درباره عضویت آن دو کشور در ناتو پیدا کرد.

«میکائیل دامبرگ» وزیر کشور سوئد روز دوشنبه به شبکه تلویزیونی SVT گفت که کشورش «دوست تروریسم» نیست و «هر آن چه را که با تروریسم مرتبط باشد بسیار جدی قلمداد می‌کند.»

او افزود: «البته از دیپلماسی استفاده خواهیم کرد و هرگونه‌عدم قطعیت احتمالی را روشن می‌سازیم».

«آن لینده» وزیر امور خارجه سوئد روز شنبه گفت که کشورش درست مانند سایر کشورهای عضو اتحادیه اروپا پ ک ک را یک سازمان تروریستی قلمداد می‌کند. دولت سوئد اعلام کرده که آماده است هر گونه مانعی را در مذاکرات با ترکیه برطرف کند. آنکارا هم چنین از سوئد و فنلاند خواسته که آن دو کشور تحریم تسلیحاتی را که در سال ۲۰۱۹ میلادی به دنبال حمله نظامی ترکیه در شمال شرق سوریه اعمال شده بود لغو کنند.

ترکیه آن عملیات را علیه نیروهای کردی موسوم به یگان‌های مدافع خلق (YPG) که با ایالات متحده و دیگر کشورهای غربی در مبارزه با داعش متحد بودند آغاز کرد. آن حمله با محکومیت ایالات متحده و اتحادیه اروپا مواجه شد و چندین کشور اروپایی را وادار ساخت تا آنکارا را تحت تحریم تسلیحاتی قرار گیرند.

اردوغان دوشنبه شب به خبرنگاران گفت: «ما به کسانی که ترکیه را برای پیوستن به ناتو تحریم می‌کنند بله نمی‌گوییم، زیرا در آن صورت ناتو دیگر یک سازمان امنیتی نخواهد بود و به محلی تبدیل می‌شود که نمایندگان سازمان‌های تروریستی در آن متمرکز می‌شوند».

رئیس جمهوری ترکیه با لفاظی‌های آتشین به ویژه در آستانه انتخابات زمانی که افزایش قدرت در جبهه داخلی می‌تواند به آرای او در صندوق‌های رای کمک کند، بیگانه نیست. سال آینده ترکیه به سوی برگزاری انتخابات حرکت خواهد کرد و کارشناسان معتقدند وضعیت فعلی اقتصاد، تورم بی‌سابقه و بحران واحد پول ملی ترکیه که در سال گذشته تقریبا نیمی از ارزش خود را از دست داد در انتخابات به ضرر اردوغان خواهد بود. تحلیلگران می‌گویند وتوی ترکیه در ناتو ممکن است به عنوان اهرم فشاری نه تنها علیه اعضای آینده آن پیمان بلکه علیه اعضای فعلی نیز از سوی آن کشور مورد استفاده قرار گیرد.

«آسلی آیدین تاش باش» کارشناس ارشد سیاست در شورای روابط خارجی اروپا در مقاله‌ای نوشته است: «ممکن است همه چیز مربوط به سوئد و فنلاند نباشد. اردوغان تقریبا به طور قطع این لحظه را فرصت مناسبی برای ابراز نارضایتی خود از اعضای فعلی ناتو به ویژه در مورد دولت بایدن می‌داند که رهبر ترکیه را دور از دسترس نگه داشته است».

به گفته این تحلیلگر یک موضوع کلیدی ممکن است ناامیدی رئیس جمهور ترکیه از ناتوانی برقراری رابطه کاری با «جو بایدن» رئیس جمهور ایالات متحده باشد. اردوغان ماه گذشته در گفتگو با خبرنگاران گلایه خود را مطرح کرد و گفت که او و بایدن آن گونه روابطی که او با رئیس جمهور ترامپ و اوباما داشت را نداشته اند. اردوغان گفته بود: «البته هر از گاهی جلساتی برگزار می‌شود، اما باید جلوتر می‌رفتیم. آرزوی من این است که بتوانیم در ادامه به این مهم دست یابیم».

«آیدین تاش باش» می‌گوید این نخستین باری نیست که ترکیه با اعضای جدید ناتو مخالفت می‌کند. او می‌افزاید: «بعید است که اردوغان یک هدف سیاسی خاص در سر داشته باشد، اما بدون شک انتظار دارد که مانند گذشته به خاطر همکاری‌اش در نهایت از ناتو پاداش دریافت کند».

علی‌رغم آن که ترکیه نگرانی‌های امنیتی دارد که حتی «ینس استولتنبرگ» دبیرکل ناتو نیز گفته که باید مورد توجه قرار گیرد با این وجود، آن کشور در شرایط حساس فعلی نارضایتی خود را ابراز می‌کند زمانی که ناتو هیچ گاه تا این اندازه متحد نبوده است و ادامه موضع فعلی ترکیه را در نقش یک «خرابکار» قرار خواهد داد.

دلایل متعددی برای مخالفت ترکیه با پیوستن سوئد و فنلاند به ناتو وجود دارند. ابتدا پس از خرید سامانه دفاع هوایی اس-۴۰۰ ترکیه از روسیه در سال ۲۰۱۹ میلادی، ایالات متحده ترکیه را از برنامه جنگنده اف -۳۵ حذف کرد. ترکیه با دستیابی به ۱۲۰ فروند اف -۳۵ تا اوایل دهه ۲۰۳۰ میلادی همراه با معرفی «هواپیماهای رزمی ملی» که به صورت بومی طراحی و ساخته شده بود می‌توانست به قدرت هوایی برتر در کل منطقه تبدیل شود.

هم چنین، آنکارا برای سال‌ها با متحدان خود به منظور خرید سامانه‌های دفاع هوایی پیشرفته به ویژه سامانه پاتریوت ساخت ایالات متحده لابی کرد. در اواسط دهه ۲۰۱۰ میلادی، اعضای ناتو سامانه‌های پاتریوت خود را برای محافظت از مرز ترکیه با سوریه ارسال کردند. خروج نیروهای پدافند هوایی آمریکا در سال ۲۰۱۵ میلادی در یکی از بحرانی‌ترین مقاطع درگیری سوریه، اما باعث آزردگی خاطر اردوغان شد چرا که طبق اصل ۵ پیمان ناتو کشورهای عضو متعهد شده‌اند که در زمان جنگ از یکدیگر دفاع کنند در حالی که ترکیه رفتار امریکا را عدم حمایت یک عضو ناتو از خود قلمداد کرد.

عدم دریافت سامانه پاتریوت یا جنگنده‌های اف -۳۵ جاه طلبی‌های ژئوپلیتیک آنکارا را به تعویق انداخته است. ترکیه به جای اف -۳۵ ترکیه انتظار دارد نسخه ارتقا یافته‌ای از اف -۱۶ را ایالات متحده دریافت کند. یک راه هوشمندانه برای ایالات متحده به منظور تضمین کسب رضایت ترکیه درباره عضویت سوئد و فنلاند در ناتو موافقت کنگره آمریکا با فروش اف -۱۶ به ترکیه است. در همین راستا، آنکارا مایل است سایر کشورهای عضو ناتو تحریم‌های رسمی و غیر رسمی خود را علیه صنایع دفاعی ترکیه لغو کنند.

دلیل دوم مخالفت ترکیه با عضویت سوئد و فنلاند به مواضع بسیاری از کشورهای ناتو و اتحادیه اروپا در مورد مناقشه سوریه مربوط می‌شود. از سال ۲۰۱۴ میلادی، آنکارا با کشورهای غربی بر سر حمایت آنان از حزب اتحاد دموکراتیک (PYD) به رهبری کردها و نیروهای شبه نظامی آن که در سوریه می‌جنگند دچار اختلاف شده است.

یک مقام بلندپایه ترکیه در بوروکراسی امنیت ملی آن کشور به شرط ناشناس ماندن در گفتگو با «المانیتور» به دیدارهای گذشته «آن لینده» وزیر خارجه سوئد با اعضای بلندپایه حزب اتحاد دموکراتیک اشاره کرد. این مقام ترک می‌گوید: «از پیوستن سوئد به ناتو چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ طبق اصل ۵ متحدان موظف شده‌اند از مرزهای یکدیگر محافظت‌نمایند.

نیروهای ترکیه به طور منظم تمرینات و گشت زنی در منطقه بالتیک را با متحدان خود در ناتو انجام می‌دهند. آیا نیروی هوایی سوئد در مرزهای جنوبی ما با پرواز بر فراز مواضع پ ک ک گشت زنی خواهد کرد؟ اگر غیر از این است پس شاید ما نباید متحد شویم. یا شاید پ ک ک باید طبق اصل ۵ از سوئد دفاع کند»! این مقام ترک اشاره کرد که می‌توان درخواست‌های سوئد و فنلاند را جداگانه بررسی کرد، زیرا فنلاند در روند بررسی درخواست ترکیه به منظور عضویت آن کشور در اتحادیه اروپا نقش مفیدی ایفا کرده است.

این مقام ترک می‌افزاید: «اگر سوئد در مورد اهداف خود جدی است باید بیانیه و نظرش را در مورد پیوستن به ناتو منتشر کند و گفت‌وگویی صادقانه در مورد آن چه که می‌تواند و نمی‌تواند برای ناتو انجام دهد داشته باشد».

این مقام ترک می‌گوید ناامیدی ترکیه آنجا تشدید می‌شود که آن کشور به منظور پیوستن به اتحادیه اروپا برای چندین دهه منتظر مانده است. او می‌افزاید: «ترکیه ۵۰ سال پشت در اتحادیه اروپا منتظر ماند شاید باید از سوئد خواسته شود که ۵۰ دقیقه صبر کند».

یک استاد دانشگاه و تحلیلگر امنیتی در استانبول معتقد است که انتقاد آنکارا از حمایت آمریکا و اروپا از اتحاد دموکراتیک و پ ک ک در سوریه اگرچه معتبر، اما ضعیف است. او که نخواسته نام‌اش فاش شود به «المانیتور» می‌گوید که چگونه روسیه حتی پ ک ک را به عنوان یک سازمان تروریستی به رسمیت نمی‌شناسد و همچنان با آن گروه همکاری می‌کند و حتی در روابط آن گروه با رژیم سوریه میانجی‌گری کرده با این وجود، هیچ یک از این موارد روابط آنکارا با مسکو را تضعیف نکرده است.

او می‌افزاید: «مخالفت علنی ترکیه با پیوستن سوئد و فنلاند به ناتو قابل دوام نیست. من می‌ترسم که این مخالفت عمومی با عضویت سوئد و فنلاند منجر به ارائه تصویری از ترکیه به عنوان یک اسب تروای روسیه شود تصویری که پس از بحران اس-۴۰۰ نیز ایجاد شده بود. اگر کنگره آمریکا تسلیحاتی را که ما می‌خواهیم به ترکیه تحویل ندهد چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ اگر این روند به خوبی مدیریت می‌شد ترکیه می‌توانست به غرب نزدیک شود. در عوض، شرایط در حال تبدیل شدن به وضعیتی مشابه تجارت اسب است».

سومین دلیل برای مخالفت ترکیه با گسترش قلمروی ناتو مربوط به این نگرانی است که این موضوع می‌تواند از دید ترکیه به شکلی بی‌مورد و غیر موجه درگیری بین ناتو و روسیه بر سر اوکراین را گسترش دهد. «آسلی آیدین تاش باش» می‌گوید: «نگرانی راهبردی بزرگتر ترکیه از درگیری ناتو و روسیه ناشی از جنگ در اوکراین است. آنکارا نمی‌خواهد در آتش متقابل گرفتار شود».

با این وجود، «یوروک ایشلیک» تحلیلگر مسائل ژئوپولیتیک در استانبول معتقد است که ترکیه هیچ ترسی از روسیه ندارد. او می‌افزاید: «جنگ در اوکراین دست ترکیه را علیه روسیه تقویت کرد. روسیه حتی نمی‌تواند کوچک‌ترین کاری در مورد گسترش قلمروی ناتو و عضویت سوئد و فنلاند در آن پیمان انجام دهد. اظهارات اخیر پوتین مبنی بر آن که پیوستن فنلاند و سوئد به ناتو تهدیدی برای روسیه نیست تاییدی بر این ناتوانی روس هاست.»

ایشلیک هم چنین استدلال مطرح شده درباره مخالفت عمومی دولت ترکیه با گسترش قلمروی ناتو را رد کرد و از کنار گذاشتن وزارت خارجه ترکیه از گفتگوهای ناتو انتقاد نمود.

آیا ترکیه می‌تواند معامله‌ای بزرگ بر سر عضویت سوئد و فنلاند در ناتو داشته باشد؟ چنین سناریویی شامل کاهش حمایت غرب از اتحاد دموکراتیک و پ ک ک در ازای کاهش فشار آنکارا بر آن سازمان‌ها خواهد بود. افزایش فروش تسلیحات جدید به ترکیه احتمالا باعث جلب نظر مساعد ترکیه خواهد شد. دولت اردوغان با کمی صبر و درک این که در طول تاریخ، سیاست و دیپلماسی هنر دستیابی به اهداف امکان‌پذیر بوده ممکن است آن چه را که از ناتو می‌خواهد به دست آورد.

اخبار

یک کارشناس مسائل غرب آسیا مطرح کرد

مولفه‌های موثر بر روابط ایران و امارات

یک کارشناس مسائل غرب آسیا اظهار کرد: ایران و امارات هر دو تمایل دارند که روابط دو کشور به سمت جلو حرکت کند. البته مولفه‌هایی چون پرونده یمن و همچنین دخالت‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی می‌تواند بر این روابط تأثیرگذار باشد و حتی سایه افکند.

حسین آجرلو در گفت‌وگو با ایسنا در ارتباط با انتخاب «محمدبن زاید» به عنوان رئیس جدید امارات بعد از فوت «شیخ خلیفه» و سفر اخیر حسین امیرعبداللهیان وزیر خارجه به این کشور عربی گفت: به نظر نمی‌رسد که بعد از تحولات اخیر در امارات، شاهد تغییر چندانی در روابط ایران و امارات باشیم چرا که شیخ خلیفه حاکم پیشین امارات به علت بیماری سال‌ها بود که در عرصه سیاست این کشور چندان فعال نبود و زمام امور را محمد بن زاید برادرش بر عهده داشت. بنابراین به نظر نمی‌رسد که در دوران جدید تحول خاصی در روابط خارجی امارات رخ دهد.

وی ادامه داد: در دو سال اخیر به دلیل تحولات رخ داده از جمله تحولات منطقه ای و همچنین روی کار آمدن دولت بایدن در آمریکا ، امارات تلاش کرده که در عرصه سیاست خارجی سیاستی متفاوت از سال‌های قبل در پیش بگیرد و روابط خارجی خود را متنوع سازد.

آجرلو با بیان اینکه پیش از این امارات با کشورهای مختلفی در منطقه دچار تعارضاتی شده بود و به نوعی به سمت سیاست تهاجمی رفته بود، تصریح کرد: ولی در مدت اخیر سیاست امارات متنوع‌سازی سیاست خارجی و داشتن روابط با کشورهای مختلف بوده است. اماراتی‌ها تلاش کردند روابط خود را با کشورهایی چون ایران، سوریه، قطر و حتی ترکیه از حالت تنش خارج کنند و این‌ها همه نشان می‌دهد که حاکم ابوظبی تلاش دارد سیاست متوازن‌تری را در سطح منطقه‌ای داشته باشد.

این کارشناس مسائل غرب آسیا با بیان اینکه امارات همان طور که با اسرائیل رابطه دارد، تلاش داشته با سوریه نیز ارتباط برقرار کند، افزود: علاوه بر سیاست امارات برای متوازن‌سازی و متنوع‌سازی سیاست خارجی خود، سفر اخیر امیرعبداللهیان وزیر خارجه ایران به امارات و همچنین پیام تسلیت مقامات ارشد ایرانی به خاطر درگذشت رئیس پیشین امارات، همه بیانگر این موضوع است که ایران نیز علاقه‌مند است که روابط خود را با این کشور عربی در قالب سیاست همسایگی گسترش دهد.

آجرلو تصریح کرد: به نظر می‌رسد با ادامه همین روند ما شاهد افزایش تعاملات بین دو کشور باشیم. البته برخی از موارد می‌تواند بر این روابط سایه افکند که در این ارتباط می‌توان به برخی از پرونده‌های منطقه‌ای از جمله پرونده یمن، دخالت‌های آمریکا و ارتباط امارات با رژیم صهیونیستی اشاره کرد.

سی ان ان:

بایدن با بن سلمان دیدار می‌کند

یک شبکه خبری آمریکایی از دیدار احتمالی رئیس جمهوری این کشور با ولیعهد و حاکم دوفاکتوی عربستان سعودی طی ماه آتی میلادی خبر داد.

به گزارش ایسنا، شبکه خبری CNN به نقل از منابع مطلع اعلام کرد که جو بایدن، رئیس جمهوری آمریکا درحال بررسی موضوع دیدار با محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی طی ماه آتی میلادی است.

یک مقام دولت آمریکا که به دلیل حساسیت این موضوع حاضر به افشای نامش نشده است در این باره گفت، ممکن است که جو بایدن برای دیدار با رهبران شورای همکاری خلیج فارس به خاورمیانه سفر کند و این در حالی است که عربستان سعودی در حال حاضر ریاست این شورا را بر عهده دارد.

نتایج انتخابات لبنان رویاهای «دیوید شِنکر» را بر باد داد

تحلیلگر لبنانی معتقد است: نتایج انتخابات لبنان رؤیاهای «دیوید شِنکر» شخصیت آمریکایی را بر باد داد؛ کسی که به تلاش برای فروپاشی مالی لبنان اذعان کرده بود.

به گزارش مهر، «حسین علی حسنی حمیه» تحلیلگر سیاسی در گفتگو با خبرگزاری مهر اظهاراتی را درباره نتایج انتخابات پارلمانی لبنان و ناکام ماندن تلاش‌ها و توطئه‌ها علیه مقاومت در کارزار انتخاباتی مطرح کرد که مشروح آن از نظر می‌گذرد.

هفدهم اکتبر سال ۲۰۱۹ میلادی روز مهمی در زندگی مردم لبنان است، چراکه تحرکات مردمی علیه طرف‌های سیاسی فاسد که مسئول نابودی رویاهای مردم لبنان هستند، در این تاریخ آغاز شد. اما آمریکا این فرصت را غنیمت شمرده و از سومین روز اعتراضات تلاش کرد تا این اعتراضات را به یک کودتا علیه نیروهای ملی و مقاومت تبدیل کند.

آمریکا فعالیت‌ها و تحرکات آشکار و پنهانی را با هدف آماده سازی یک کودتا علیه مشروعیت قانون اساسی و تشکیل پارلمان جدیدی که خواسته‌های دولت واشنگتن را دنبال می‌کند، آغاز کرد. هدف آمریکا از این اقدامات کودتا علیه اراده و خواست مردم لبنان و تبدیل مقاومت از یک جنبش مردمی در چارچوب قانون اساسی به یک جریان خارج از قانون بود.

تلاش‌هایی که در راستای براندازی پارلمان و برگزاری انتخابات زودهنگام پارلمانی تحت تاثیر حوادث ۴ آگوست انجام شده بود، با شکست روبه‌رو شد و انتخابات در موعد مقرر خود برگزار شد. آمریکا و کشورهای حوزه خلیج فارس از تمامی ابزارهای موجود از جمله تحریم اقتصادی، اخراج مهاجرین و ایجاد بحران دیپلماتیک، استفاده کردند تا سیاهی مطلقی در فضای لبنان ایجاد کنند.

هدف از این اقدامات این بود که مقاومت مقصر تمامی بحران‌های کشور شناخته شود و اینطور گمان شود که رأی دادن به ائتلاف مورد حمایت آمریکا تنها راه غلبه بر بحران‌ها است. با نزدیک شدن به انتخابات پارلمانی ۲۰۲۲ بسیاری از شبکه‌ها و برنامه‌های رسانه‌ای بسیج شدند تا منحصراً به تبلیغات برای طرف مورد حمایت آمریکا بپردازند. پس از آن دخالتهای مستقیمی برای کناره گیری «سعد الحریری» از صحنه انتخابات و فشار بر وی برای حمایت از حزب «سمیر جعجع» صورت گرفت؛ شخصی که به دلیل روابط مستقیم با رژیم صهیونیستی شهره عام و خاص است.

علاوه بر اینها برخی از دیپلمات‌های عربی و آمریکایی دیدارهایی پی در پی با شخصیت‌های لبنانی انجام دادند. دیدارهای مذکور به منظور پایان دادن به کارزار انتخاباتی به نفع حزب موردنظر این کشورها بود. هرچه موعد انتخابات نزدیکتر می‌شد، میزان پول بیشتری به کارزار انتخاباتی تزریق می‌شد که این نشانگر اهمیت این انتخاباتی برای آمریکا است.

یکی از مهمترین اهداف آمریکا نفوذ در مناطق تحت سیطره کامل ائتلاف شیعی و بدست آوردن حداقل یک کرسی بود تا در نتیجه آن بتوانند نبرد ریاست پارلمان را به سود خود پایان دهند. انتخابات پارلمانی لبنان روز ۱۵ مه (۲۵ اردیبهشت ماه) با نظارت دقیق ناظران در سراسر کشور برگزار شد.

«سمیر جعجع» پیش از پایان شمارش آرا مدعی شد که بزرگترین حزب مسیحی پارلمان است، اما با پایان یافتن شمارش آرا و اعلام نتایج نهایی این ادعا رد شد، چراکه نتیجه به دست آمده با تبلیغات و پولپاشی‌هایی که برای پیروزی حزب جعجع شده بود، همخوانی نداشت.

حزب «القوات اللبنانیه» به ریاست «سمیر جعجع» مورد حمایت عربستان و آمریکا، ۱۸ کرسی (یعنی تنها ۳ کرسی بیشتر از انتخابات سال ۲۰۱۸) در پارلمان به دست آورد که اگر روند رأی گیری در برخی از حوزه‌ها حرفه‌ای تر انجام می‌شد، تعداد کرسی‌های این حزب کمتر از این بود.

از سوی دیگر یک انسجام مردمی میان مقاومت و همپیمانانش و پایگاه مردمی آنها پدیدار شد که منجر به یک پیروزی انتخاباتی شد. مقاومت به اکثریت نسبی دست یافت تا بتواند تصمیمات راهبردی و سرنوشت سازی را اتخاذ نماید. علاوه بر این، جریان‌های همپیمان مقاومت تنها گروه سیاسی بودند که توانستند یکی از کرسی‌های جریان القوات را در حوزه «بشری» به دست آورند.

یک مسئله جدید در پارلمان لبنان، وجود چند کرسی مستقل است که البته برخی از آنها در حقیقت اعضای طرف‌های قدیمی پارلمان بوده و دیدگاه‌های خاص خود را دارند اما طی این انتخابات تحت عنوان جدیدی در پارلمان حضور پیدا کرده‌اند.

نتایج انتخابات ۲۰۲۲ ثابت کرد که اراده و خواست مقاومت و هم پیمانانش بر تمامی حمایتهای خارجی و توطئه سفارتها پیروز شده و تلاش‌های بیهوده شنکر و البخاری را ناکام گذاشته است. از سوی دیگر شکست محور آمریکایی با وجود استفاده از حداکثر توان خود، در دستیابی به هرگونه پیروزی در منطقه بر همگان آشکار شد.